

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Bohuslavy Drahošové a soudců JUDr. Jany Záviské a JUDr. Petra Indráčka v právní věci žalobce **Ing. V. K.**, zastoupeného Mgr. Tomášem Gureckým, advokátem se sídlem Ostrava, Josefa Skupy 21, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení, pracoviště Ostrava**, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Zelená 3158/34a, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 27.12.2010, **ve věci vrácení přeplatku na sociální zabezpečení,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna právního zástupce žalobce **Mgr. Tomáše Gureckého** se **p ř i z n á v á** v částce **20.570,- Kč**, která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. České republice se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 27.12.2010, č.j. X, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a platební výměr Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek (dále jen „OSSZ“) č.j. X ze dne 27.10.2010 potvrzen, jakož i zrušení rozhodnutí OSSZ Frýdek-Místek ze dne 27.10.2010 č.j. X.

V žalobě namítal, že:

1. žalovaný opakovaně nepostupoval podle základních zásad správního řízení, jak žalovanému ukládá ustanovení § 2 až 8 správního řádu, když se držel pouze příslušných ustanovení zák. č. 589/1992 Sb.;
2. žalovaný o výsledku odvolání žalobce rozhodl ještě předtím, než mu bylo doručeno odůvodnění odvolání žalobce ze dne 17.1.2011, čímž porušil závažným způsobem právní řád České republiky v neprospěch žalobce, nedbal ústavních práv žalobce, aby pojistné za roky 1994, 1995 a 1996 bylo žalobci vyměřeno v rámci ústavnosti podle čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod;
3. žalovaný rozhodl, aniž by hodnotil a vzal na vědomí vyjádření ředitele Finančního úřadu ve Frýdku-Místku, pana Ing. P. V., který se v r. 2010 stal místně příslušným správcem daně žalobce a který OSSZ Fr.-Místek v závěru roku 2010 informoval o tom, že nový místně příslušný správce daně žalobce mimo jiné i s ohledem na pravomocné rozsudky č.j. 22Ca 246/94-28 a 22Ca 247/94 zrušil všechny daňové závazky žalobce vzniklé v souvislosti s nezákonnými rozhodnutími zrušenými uvedenými rozsudky. Namítal, že žalovaný porušil zákon tím, že nevzal při svém rozhodování v úvahu to, co vyšlo najevo.

Dále uvedl, že byl informován advokátem Mgr. T. Gureckým, že pan Ing. P. V. informoval zástupce žalobce o tom, že ředitelka OSSZ ve Frýdku-Místku odmítla vzít na vědomí protiprávní jednání daňových orgánů vůči žalobci od r. 1993 včetně toho, že dřívější daňové orgány s úřední povinností, ale ani na základě žádosti žalobce neobnovily daňová

řízení za roky 1994-1996. Tento postup daňových orgánů má pro žalobce důsledky, že je po něm nadále požadováno to, aby platil pojistné i z příjmů, které mu byly nezákonně exekučně odebrány daňovými orgány státu. K jednání ředitele Finančního úřadu ve Frýdku-Místku s ředitelkou OSSZ ve Frýdku-Místku došlo na základě jednání ředitele Finančního úřadu ve Frýdku-Místku se žalobcem v listopadu 2010 ve Frýdlantě nad Ostravicí, kterého se pro špatný zdravotní stav žalobce zúčastnil i advokát Mgr. T. Gurecký.

Žalobce uvedl, že bylo vydáno několik rozhodnutí ze dne 9.11.2010, kterými byly zrušeny a prominuty veškeré daňové nedoplatky žalobce od r. 1995 vůči daňovým orgánům včetně zrušení rozhodnutí o zřízení zástavního práva k nemovitostem žalobce z r. 1996. Ředitel Finančního úřadu byl upozorněn na to, že nadále bude žalobce dlužníkem OSSZ Frýdek-Místek a že po žalobci je OSSZ a ČSSZ požadováno, aby platil pojistné z příjmů, které byly nezákonně odebrány daňovými orgány. Ředitel finančního úřadu přislíbil, že vyvolá jednání s ředitelkou OSSZ ve Frýdku-Místku a bude ji informovat o skutečném stavu věci, s cílem najít řešení a nápravu. Ředitel Finančního úřadu ve Frýdku-Místku takové jednání vyvolal, avšak bez příznivého výsledku pro žalobce, když ředitelka OSSZ ve Frýdku-Místku trvala na tom, že rozhodnutí ČSSZ ve věci pojistného žalobce jsou správná a podle zákona.

Žalobce též uvedl, že OSSZ ve Frýdku-Místku ani žalovaná žalobci přes četné žádosti nesdělily, na základě jakých ustanovení a jakého zákona či zákonů je po žalobci požadováno, aby platil pojistné z nezákonně exekučně odebraných příjmů. Současně žalobce požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Žalovaná se k žalobě podrobně vyjádřila podáním ze dne 19.9.2011. Sdělila, že navrhuje zamítnutí žaloby. K samotné žalobě uvedla mimo jiné, že v souladu s pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č.j. 38Cad 19/2008-104 ze dne 26.7.2010 rozhodla OSSZ Frýdek-Místek platebním výměrem ze dne 27.10.2010 č.j. X dle ust. § 104c/ odst. 1 zák.č. 582/91 Sb. v platném znění tak, že žalobce je povinen uhradit doplatek na pojistném na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a penále v celkové výši 136.187,- Kč, z toho doplatek na pojistném za rok 2005 ve výši 14.294,- Kč a doplatek na pojistném za rok 2006 ve výši 14.294,- Kč. Penále z doplateků na pojistné za rok 1994 ve výši 46.315,- Kč, penále z doplateků na pojistné za rok 1995 ve výši 40.768,- Kč, penále z doplateků na pojistné za rok 1997 ve výši 1.604,- Kč, penále z doplateků na pojistné za rok 1998 ve výši 1.690,- Kč, penále z doplateků na pojistné za rok 1999 ve výši 1.747,- Kč, penále z doplateků na pojistné za rok 2000 ve výši 1.805,- Kč, penále z doplateků na pojistné za rok 2001 ve výši 1.626,- Kč, penále z doplateků na pojistné za rok 2002 ve výši 1.750,- Kč, penále z doplateků na pojistné za rok 2003 ve výši 1.823,- Kč, penále z doplateků na pojistné za rok 2004 ve výši 3.320,- Kč, penále z doplateků na pojistné za rok 2005 ve výši 665,- Kč, z doplateků na pojistné za rok 2006 ve výši 665,- Kč, penále ze záloh na pojistné za rok 2005 ve výši 3.662,- Kč, a penále ze záloh na pojistné za rok 2006 ve výši 159,- Kč. Platební výměr OSSZ Fr.-Místek č.j. X ze dne 27.10.2010 žalobce převzal osobně dne 9.11.2010. V zákonem stanovené lhůtě předal žalobce k poštovní přepravě odvolání proti označenému platebnímu výměru. Dne 22.12.2010 podal žalobce k poštovní přepravě podání

ze dne 21.12.2010 označené k č.j. X ze dne 27.10.2010 – odůvodnění odvolání, které bylo OSSZ Frýdek-Místek doručeno dne 23.12.2010. Podání bylo OSSZ Frýdek-Místek postoupeno odvolacímu orgánu 6.1.2011.

Uvedla, že dopisem ze dne 11.1.2011 byl žalobce ČSSZ – pracoviště Ostrava informován o realizovaném postupu. Písemnost byla doručena žalobci dne 3.3.2011. Žádné jiné doplnění odvolání proti platebnímu výměru OSSZ Fr.-Místek č.j. X ze dne 27.10.2010 nebylo ČSSZ – prac. Ostrava ani OSSZ Fr.-Místek doručeno. Žalovaná doplnila, že podáním ze dne 17.1.2011 učinil žalobce odvolání proti dalšímu platebnímu rozkazu vyhotovenému OSSZ Fr.-Místek dne 14.12.2010, kterým žalobci byla stanovena povinnost uhradit dlužné pojistné a penále v úhrnné výši 189.367,- Kč. Odvolací orgán měl za to, že žalobce se domáhá zrušení celého platebního výměru. V odůvodnění rozhodnutí č.j. X ze dne 27.12.2010 se odvolací orgán podrobně zabýval způsobem vyměření dlužného pojistného a penále v dotčeném platebním výměru a plně na toto odůvodnění odkázal.

Žalovaný správní orgán uvedl, že nesouhlasí s námitkami žalobce, jak je uvedl v žalobě pod bodem II. odst. 1 a 2. Konstatoval, že přehled o údajích za kalendářní rok 1994 podle ust. § 15 odst. 1 zák. č. 589/1992 Sb. ve znění platném do 31.12.1995 předložil žalobce opožděně dne 8.8.1996. Rozdíl mezi příjmy a výdaji činil 2.460.264,- Kč, vypočtený vyměřovací základ činil 861.092,- Kč. Určený vyměřovací základ byl stanoven ve výši maximálního vyměřovacího základu 486.000,- Kč, z toho pojistné ve výši 146.772,- Kč. Po odpočtu úhrnu záloh 3.161,- Kč byl stanoven doplatek 143.611,- Kč.

Přehled o příjmech, výdajích a dalších údajích za kalendářní rok 1995 podle ust. § 15 odst. 1 zák. č. 589/1992 Sb. ve znění platném do 31.12.1995 předložil žalobce dne 30.7.1996. Rozdíl mezi příjmy a výdaji činil 1.618.543,- Kč. Doplatek pojistného za rok 1995 byl stanoven ve výši 146.772,- Kč z maximálního vyměřovacího základu 486.000,- Kč a měl být uhrazen nejpozději do dne 9.7.1996. Dne 20.3.1997 předložil žalobce Finančnímu úřadu dodatečné daňové přiznání za rok 1995 a až dne 23.7.1997 oznámil změnu údajů i OSSZ Fr.-Místek. Na základě tohoto opravného přehledu byl povinen za rok 1995 zaplatit doplatek pojistného ve výši 126.411,- Kč z vyměřovacího základu 418.577,- Kč. Doplatek pojistného za r. 1995 ve výši 126.411,- Kč, zjištěný po předložení opravného přehledu, byl splatný s ohledem na původně podaný přehled za rok 1995 do 9.7.1996.

Přehled o příjmech a výdajích osoby samostatně výdělečně činné za kalendářní rok 1996 podle ust. § 15 odst. 1 zák. č. 589/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, byl podán v zákonné lhůtě dne 23.7.1997. Na základě toho, že žalobce nedosáhl stanovené výše příjmu (ztráta ve výši 677.881,- Kč), nevznikla mu účast na důchodovém pojištění osob samostatně výdělečně činných a nebyl povinen platit za tento kalendářní rok pojistné.

Všechny výše uvedené přehledy opatřil žalobce svým podpisem na důkaz pravdivosti doplněných údajů.

Dne 2.12.2002 obdržela OSSZ Fr.-Místek přehled o příjmech a výdajích osoby samostatně výdělečně činné a dalších údajích podle ust. § 15 odst. 1 zák.č. 589/92 Sb. ve znění pozdějších předpisů za kalendářní rok 1994, 1995, 1996. Součástí podání byl průvodní dopis ze dne 29.11.2002, ve kterém žalobce uvedl, že podává nové řádné přehledy za kalendářní roky 1994, 1995 a 1996, neboť původně podané přehledy za uvedené kalendářní roky obsahovaly i příjmy, které mu byly nezákonně exekučně odebrány s tím, že podrobnosti jsou uvedeny v dopise správci daně ze dne 23.11.2002. OSSZ Frýdek-Místek k „novým řádným“ Přehledům za kalendářní roky 1994, 1995, 1996 podaných dne 2.12.2002 nepřihlédla, neboť skutečnost, že byla podána finančnímu úřadu dodatečná či opravná daňová přiznání za kalendářní roky 1994, 1995, 1996 žalobce v souladu s § 15 odst. 2 zák.č. 589/1992 Sb. ve znění platném do 31.12.2008 žádným způsobem nedoložil.

Dle kopie dopisu z 23.11.2002 žalobce zaslal Finančnímu úřadu, Horní 63, Ostrava přiznání k dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období kalendářních let 1994, 1995 a 1996, která nahrazují dříve podaná daňová přiznání. Takto podaná „přiznání“ neopravňovala OSSZ Frýdek-Místek k postupu, který by byl v souladu s ust. § 15 odst. 2 zák.č. 589/1992 Sb. ve znění platném do 31.12.2008, a důvodem pro podání „opravných“ přehledů. OSSZ postupovala v souladu s platnými právními předpisy a dle skutečností, které jí byly v té době ze strany finančního úřadu poskytnuty.

Předmětem jednání mezi zástupci OSSZ Frýdek-Místek a ředitelem Finančního úřadu ve Frýdku-Místku bylo oboustranné sdělení možností promíjení závazků osob samostatně výdělečně činných vůči orgánům veřejné správy a zákonné úpravy umožňující promíjení penále. Ze strany OSSZ Frýdek-Místek byl ředitel Finančního úřadu ve Fr.-Místku informován o postupu při rozhodování o promíjení penále v tom smyslu, že dlužné doplatky na pojistném na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti („doplatek na pojistném“) nelze dle současné platné právní úpravy v sociálním zabezpečení prominout. Promíjení penále Správami sociálního zabezpečení upravuje vyhláška č. 161/1988 Sb. v platném znění. V rámci uvedeného jednání nebyly ze strany finančního úřadu poskytnuty žádné podklady týkající se údajů a skutečností, které by mohly ovlivnit v tu dobu probíhající odvolací řízení u ČSSZ, prac. Ostrava. Žalobce na podporu svých tvrzení uvedených v doplnění odvolání ze dne 21.12.2010 proti platebnímu výměru OSSZ Frýdek-Místek č.j. X ze dne 27.10.2010 neuvědomil ČSSZ, prac. Ostrava o rozhodnutí finančního úřadu o prominutí daňových nedoplatků, byť je s ohledem na nově zjištěné skutečnosti patrné, že v době podání uvedeného odvolání žalobce rozhodnutí finančního úřadu měl k dispozici, neboť tato rozhodnutí finančního úřadu ve Frýdku-Místku ze dne 9.11.2010 osobně dne 15.11.2010 převzal.

V souvislosti s žádostí žalobce o prošetření jeho závazků vůči OSSZ Frýdek-Místek za kalendářní roky 1994-1996 s ohledem na prominutí daňových doplatků, zaslané k rukám ústředního ředitele ČSSZ, se uskutečnila další jednání a dle žádosti ústředí ČSSZ ze dne 2.6.2011 byly dne 7.6.2011 postoupeny ČSSZ stejnopisy rozhodnutí: - o prominutí daňového nedoplatku na dani z příjmu fyzických osob č.j. 141206/10/362914802528 ze dne 9.11.2010, - o prominutí daňového nedoplatku na dani z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků č.j. 141754/10/362914802528 ze dne 9.11.2010, - o prominutí daňového nedoplatku na dani z přidané hodnoty č.j. 141734/10/362914802528 ze dne 9.11.2010,

- o prominutí daňového nedoplatku na dani silniční č.j. 141740/10/362914802528 ze dne 9.11.2010, - o prominutí daňového nedoplatku na dani z příjmu fyzických osob vybírané srážkou dle zvláštní sazby č.j. 141734/10/362914802528 ze dne 9.11.2010, rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 22Ca 246/94-28 a 22Ca 247/94.

Z výroku rozhodnutí Finančního úřadu vyplynulo, že daňové nedoplatky byly prominuty v souladu s ust. § 65 odst. 1 zák. č. 337/92 Sb. ve znění platném do 31.12.2010, když bylo zjištěno, že daňový subjekt nevykonává aktivně dlouhodobě žádnou výdělečnou činnost, která by byla zdrojem jeho příjmů. Bylo poukázáno též na dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, v každém rozhodnutí je nad rámec uvedených skutečností konstatováno, že správce daně si je vědom okolností vzniku nedoplatku v návaznosti na rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 22Ca 246/94-28 a 22Ca 247/94. Závěrem žalovaná uvedla, že v průběhu odvolacího řízení se zabývala způsobem vyměření dlužného pojistného a penále předepsaných v platebním výměru v celém rozsahu, přičemž vycházela z podkladů a skutečností, které jí byly v době odvolacího řízení známy. Sdělila, že rozhodnutí finančního úřadu ve Frýdku-Místku jí nebyla známa, neboť žalobce v rámci odvolacího řízení tato rozhodnutí na podporu svých tvrzení neuplatnil a ani ČSSZ skutečnosti vyplývající z rozhodnutí finančního úřadu nemohla zjistit, protože správce daně byl zproštěn mlčenlivostí až po skončení odvolacího řízení, tedy v červnu 2011. V rámci odvolacího řízení neshledala důvod pro postup uvedený v ust. § 90 odst. 1 až 4 zák.č. 500/2004 Sb. ve znění pozdějších předpisů a proto odvolání zamítla a platební výměr OSSZ Frýdek-Místek č.j. X ze dne 27.10.2010 potvrdila.

Žalovaná uvedla, že žalobu považuje za nedůvodnou, neboť v době odvolacího řízení bylo postupováno v souladu s právními platnými předpisy. Navrhovala zamítnutí žaloby.

II.

Krajský soud přezkoumal na základě žaloby napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), jsa vázán rozsahem a důvody, které uplatnil žalobce v podané žalobě a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu a připojených spisů Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 38 Cad 19/2008, 38 Cad 1/2008, 38 Cad 9/2006 a 38 Ad 11/2010 krajský soud zjistil, žalobou ze dne 2.3.2006 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3.1.2006 č.j. 6003-386/RRRČ/2005-Kr. Rozsudkem ze dne 15.6.2007 č.j. 38 Cad 9/2006-45 krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Dále rozhodl o nákladech řízení. Žalobou ze dne 5.1.2008 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5.11.2007 č.j. 3413/9014/409/07/Kr. Rozsudkem ze dne 9.10.2008 č.j. 38 Cad 1/2008-56 krajský soud rozhodl tak, že žalobu zamítl a dále rozhodl o nákladech řízení. O kasační stížnosti žalobce proti uvedenému rozhodnutí rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 19.3.2009 č.j. 3 Ads 7/2009-99, který nabyt právní moci 8.4.2009 tak, že kasační stížnost zamítl a rozhodl o nákladech řízení. Ve věci ústavní stížnosti žalobce rozhodl Ústavní soud usnesením ze dne 16.7.2009 tak, že ústavní stížnost odmítl. Žalobce se dále domáhal žalobou ze dne 14.7.2008 zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15.5.2008 č.j. 3413/9014/17.4.2008/151/Kr. Rozsudkem ze dne 26.7.2010 č.j. 38 Cad 19/2008-14 krajský soud rozhodnutí žalovaného ze dne 15.5.2008 č.j. 3413/9014/17.4.2008/151/Kr zrušil a vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Dále rozhodl o nákladech řízení. Žalobou ze dne 1.3.2010 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2009 č.j. X. Usnesením ze dne 26.7.2010, které nabylo právní moci 2.9.2010 soud žalobu odmítl a rozhodl o nákladech řízení.

Dále soud zjistil, že Platebním výměrem ze dne 27.10.2010 OSSZ Frýdek-Místek uložila osobě samostatně výdělečně činné Ing. V. K. uhradit doplatek na pojistném na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a penále ve výši 136.187,- Kč. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že doplatek na pojistném za rok 2005 činil 14.294,- Kč, z toho

doplatek na pojistném za rok 2006 činil 14.294,- Kč,

penále z doplatku na pojistné za rok 1994 činí 46.315,- Kč,

penále z doplatku na pojistné za rok 1995 činí 40.768,- Kč,

penále z doplatku na pojistné za rok 1997 činí 1.604,- Kč,

penále z doplatku na pojistné za rok 1998 činí 1.690,- Kč,

penále z doplatku na pojistné za rok 1999 činí 1.747,- Kč,

penále z doplatku na pojistné za rok 2000 činí 1.805,- Kč,

penále z doplatku na pojistné za rok 2001 činí 1.626,- Kč,

penále z doplatku na pojistné za rok 2002 činí 1.750,- Kč,

penále z doplatku na pojistné za rok 2003 činí 1.823,- Kč,

penále z doplatku na pojistné za rok 2004 činí 3.320,- Kč,

penále z doplatku na pojistné za rok 2005 činí 665,- Kč,
penále z doplatku na pojistné za rok 2006 činí 665,- Kč,
penále ze záloh na pojistné za rok 2005 činí 3.662,- Kč,
penále ze záloh na pojistné za rok 2006 činí 159,- Kč,
vše 136.187,- Kč.

Žalobce byl poučen o tom, že nebude-li dlužné pojistné uhrazeno do doby vykonatelnosti tohoto platebního výměru, je plátce pojistného povinen platit další penále ve výši 0,05 % z dlužné částky pojistného za každý kalendářní den ode dne následujícího po dni vydání tohoto platebního výměru až do dne zaplacení, včetně tohoto dne.

Soud zjistil, že Ing. V. K. byl OSVČ od 2.5.1991 do 23.4.2006 a opět od 26.11.2007 doposud (ke dni vydání platebního výměru). Opětovné zahájení výkonu samostatné výdělečné činnosti dnem 26.11.2007 oznámil opožděně, a to až dne 3.11.2008.

III.

Podle ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 589/1992 Sb. osoby samostatně výdělečně činné jsou povinny platit pojistné na důchodové pojištění, pokud jsou účastny důchodového pojištění podle předpisů o důchodovém pojištění, a za podmínek stanovených tímto zákonem též zálohy na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti; osoby samostatně výdělečně činné jsou povinny platit pojistné na nemocenské pojištění, pokud jsou účastny nemocenského pojištění podle předpisů o nemocenském pojištění. Kdo se považuje za osobu samostatně výdělečně činnou a kdy se samostatná výdělečná činnost považuje za hlavní samostatnou výdělečnou činnost a za vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, stanoví zákon o důchodovém pojištění.

Penále je majetkovou sankcí za platební delikt, postihující plátce pojistného za nesplnění povinnosti zaplatiti pojistné řádně a včas. Penále je příslušenstvím pojistného a sleduje jeho osobu. Plátce pojistného, který nezaplatil splatné pojistné nejpozději v den jeho splatnosti, je v prodlení. Povinnost platiti penále vzniká okamžikem, kdy se plátce pojistného ocitl v prodlení, tedy dnem bezprostředně následujícím po dni splatnosti pojistného (§ 20 zákona č. 589/1992 Sb.)

Podle § 71 odst.1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb. žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z

jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.

Líčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vyličit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.

V důsledku přísné dispoziční zásady v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.) je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby.

IV.

K žalobním bodům uplatněným žalobcem, soud uvádí, že pokud žalobce namítal, že žalovaná opakovaně nepostupovala podle základních zásad správního řízení, jak jí ukládá ustanovení § 2 až 8 správního řádu, krajský soud se s touto obecnou námitkou žalobce neztotožnil.

Ustanovení § 2-8 zákona č. 500/2004 Sb. upravuje ZÁKLADNÍ ZÁSADY činnosti správních orgánů. Podle těchto zásad správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu, přičemž správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. Správní

orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc. Správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu. Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

Pokud to povaha projednávané věci umožňuje, má se pokusit správní orgán o smírné odstranění rozporů, které brání řádnému projednání a rozhodnutí dané věci. Správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností. Správní orgán přitom postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis. Lze-li však potřebné údaje získat z úřední evidence, kterou správní orgán sám vede, a pokud o to dotčená osoba požádá, je povinen jejich obstarání zajistit. Při opatřování údajů podle tohoto ustanovení má správní orgán vůči třetím osobám, jichž se tyto údaje mohou týkat, stejné postavení jako dotčená osoba, na jejíž požádání údaje opatřuje.

Dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou. Tam, kde by rovnost dotčených osob mohla být ohrožena, správní orgán učiní opatření potřebná k jejímu zajištění. Správní orgány dbají vzájemného souladu všech postupů, které probíhají současně a souvisejí s týmiž právy nebo povinnostmi dotčené osoby. Na to, že současně probíhá více takových postupů u různých správních orgánů nebo u jiných orgánů veřejné moci, je dotčená osoba povinna správní orgány bezodkladně upozornit. Správní orgány vzájemně spolupracují v zájmu dobré správy.

Krajský soud dospěl k závěru, že námitka žalobce je nekonkrétní, pouze obecného charakteru. Z tohoto důvodu se zabýval touto námitkou pouze v obecné rovině. Dospěl

k závěru, že žalovaný postupoval v řízení podle základních zásad správního řízení. Žalobce neprokázal, že by žalovaný porušil tyto zásady.

Pod bodem II, pol. 2 žalobce namítal, že žalovaný správní orgán rozhodl ještě před tím, než mu bylo doručeno odůvodnění odvolání žalobce ze dne 17.1.2011. K tomu soud uvádí, že žalovaná rozhodla ve věci dne 27.12.2010. OSSZ Frýdek-Místek rozhodla ve věci platebním výměrem ze dne 27.10.2010. Dne 24.11.2010 předal žalobce k poštovní přepravě odvolání proti platebnímu výměru ze dne 27.10.2010, ve kterém mimo jiné uvedl, že z důvodu zdravotního stavu doplní odvolání v době, kdy tak bude schopen. Dne 22.12.2010 podal žalobce k poštovní přepravě podání ze dne 21.12.2010-odůvodnění odvolání, které bylo doručeno OSSZ Frýdek-Místek, která podání postoupila žalované. Žalovaná tedy rozhodla o odvolání žalobce až poté, co jí bylo doručeno doplnění odvolání žalobce ze dne 21.12.2010. Námitka tedy není důvodná. Pokud se jedná o odvolání ze dne 17.1.2011, pak z obsahu správního spisu vyplývá, že směřovalo vůči jinému rozhodnutí.

Žalobce pod bodem II, položka 3. žaloby namítal, že žalovaný rozhodl, aniž by hodnotil a vzal na vědomí vyjádření ředitele Finančního úřadu ve Frýdku –Místku, Ing. P. V., že OSSZ ve Frýdku-Místku v závěru roku 2010 informoval o tom, že zrušil všechny daňové závazky žalobce.

K tomu soud uvádí, že pokud v průběhu jednání s ředitelem Finančního úřadu ve Frýdku-Místku bylo předáno žalobci několik rozhodnutí Finančního úřadu, kterými došlo ke zrušení a prominutí daňových nedoplatků žalobce od r. 1995 vůči daňovým orgánům, pak byla vydána tato rozhodnutí:

- Rozhodnutí o prominutí daňového nedoplatku na Dani z příjmů fyzických osob, čj. 141206/10/362914802528 ze dne 9.11.2010;
- Rozhodnutí o prominutí daňového nedoplatku na Dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, čj. 141754/10/362914802528 ze dne 9.11.2010;
- Rozhodnutí o prominutí daňového nedoplatku na Dani z přidané hodnoty, čj.141734/10/362914802528 ze dne 9.11.2010;
- Rozhodnutí o prominutí daňového nedoplatku na Dani silniční, čj. 141740/10/362914802528 ze dne 9.11.2010;
- Rozhodnutí o prominutí daňového nedoplatku na Dani z příjmů fyzických osob vybírané srážkou dle zvláštní sazby, čj. 141285/10/362914802528 ze dne 9.11.2010.

Daňové nedoplatky byly prominuty v souladu s ustanovením § 65 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění platném do 31.12.2010. Žalobce tuto skutečnost ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalovanému neoznámil a tato rozhodnutí ani nepředložil k důkazu, ač je osobně převzal 15.11.2010.

Žalovaná postupovala při vydávání napadeného rozhodnutí v souladu s citovanými právními normami a soud neshledal žádný důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud tedy uzavřel v souladu s obsahem správního spisu i odůvodněním napadeného rozhodnutí žalovaného, se kterým se ztotožňuje, že žaloba není důvodná a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Jen pro úplnost soud dodává, že pokud žalobce předložil k důkazu kopii listin ze dne 29.11.2002, 4.4.2002, 10.7.1996, 3.10.1997, 22.9.1997, 25.11.1997, 9.12.1999, pak obsah těchto listin byl projednáván v předchozím správním řízení, popř. je pro toto řízení irelevantní (zaslání přehledu o příjmech a výdajích OSVČ, dopis adresovaný PhDr. V. Š., žádost o odklad úhrady nedoplatku za rok 1995, odvolání a námitka proti rozhodnutí OSSZ z 3.10.1997 a 22.9.1997, doplnění odvolání z 25.11.1997, námitky-odvolání proti oznámení o zahájení výkonu rozhodnutí z 9.12.1999, odvolání z 14.11.2001.

Uvedl-li žalobce v žalobě, že byl upozorněn na to, že je OSSZ a ČSSZ požadováno, aby platil pojistné z příjmů, které mu nezákonně byly odebrány daňovými orgány, pak soud se tímto tvrzením nezabýval, když touto problematikou se již krajský soud zabýval v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 9.10.2008 ve věci zdejšího soudu č.j. 38Cad 1/2008-59. Soud podotýká, že ke kasační stížnosti žalobce se problematikou zabýval i Nejvyšší správní soud (rozsudek ze dne 19.3.2009 sp. zn. 3Ads 7/2009) a Ústavní soud (usnesení ze dne 16.7.2009 sp. zn. IUS 1487/09), který v dané věci porušení ústavně zaručených práv neshledal.

Soud konstatuje, že daňový subjekt, který podal dodatečně daňové přiznání, v němž tvrdí, že daňová povinnost byla stanovena nesprávně, nese důkazní břemeno ohledně tvrzené skutečnosti. Nad rámec vznesených námitek soud uvádí, že nebylo prokázáno, že by žalobci daňová povinnost nebyla stanovena správně.

O nákladech řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle ust. § 60 odst. 3, věta první s.ř.s.

Je-li účastník zastoupen advokátem, je podle § 57, 61, 64 s.ř.s mimo jiné součástí nákladů řízení odměna za zastupování. Její výše byla určena vyhláškou ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. Podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátu náleží náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby, zejména na soudním a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné ap. Podle odst. 3 citované vyhlášky paušální částka jako náhrada výdajů činí 300,- Kč na jeden úkon právní služby. Ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního se dle § 9 odst. 4 se za tarifní

hodnotu považuje částka 50.000,- Kč a dle § 7 téže vyhlášky činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z tarifní hodnoty 50.000,- Kč - 3.100,- Kč.

Usnesením ze dne 31.5.2011 č.j. 38Ad 21/2011-14 krajský soud žalobci ustanovil pro řízení zástupce z řad advokátů, a to Mgr. Tomáše Gureckého. Odměna zástupci žalobce byla stanovena za pět úkonů právní služby po 3.100,- Kč, § 7 a § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb.), tj. 15.500,- Kč, 5x náhrada hotových výdajů dle §13 odst. 3 téže vyhlášky po 300,- Kč, tj. 1.500,- Kč. Protože advokát doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen DPH), podle § 35 odst. 8 s.ř.s. se zvyšuje odměna o částku odpovídající DPH, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. K přiznané odměně tedy náleží 21% z částky 17.000,- Kč, tj. 3.570,- Kč, celkem tedy náleží 20.570,- Kč.

Ač má podle ustanovení § 60 odst.4 s.ř.s. stát právo proti neúspěšnému účastníku na náhradu nákladů řízení, které platil, nebyla státu náhrada těchto nákladů přiznána, neboť hotové výdaje a odměnu za zastupování dle § 35 odst. 8 s.ř.s. platí stát. Žalobce splňuje podmínky pro přiznání osvobození od placení soudních poplatků.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 5. prosince 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová

předsedkyně senátu